

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 62.969/3
van 13 maart 2018

over

een voorontwerp van decreet van de Vlaamse Gemeenschap
‘betreffende de bovenlokale cultuurwerking’

Op 9 februari 2018 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet van de Vlaamse Gemeenschap ‘betreffende de bovenlokale cultuurwerking’.

Het voorontwerp is door de derde kamer onderzocht op 1 maart 2018. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Jan SMETS en Jeroen VAN NIEUWENHOVE, staatsraden, Jan VELAERS en Bruno PEETERS, assessoren, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Rein THIELEMANS, eerste auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 13 maart 2018.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond¹, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

2. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet van de Vlaamse Gemeenschap strekt ertoe een regeling in te voeren aangaande de ondersteuning van bovenlokale² cultuurwerking door middel van projectsubsidies voor bovenlokale cultuurprojecten, werkingssubsidies voor een steunpunt en werkingssubsidies voor intergemeentelijke samenwerkingsverbanden. Blijkens de memorie van toelichting wordt met de ontworpen regeling beoogd het wegvallen van de provinciale ondersteuning van de culturele sector op te vangen.

Hoofdstuk 1 bevat inleidende bepalingen, namelijk een bepaling met definities, een bepaling die stelt dat de begrotingskredieten het maximale bedrag bepalen dat jaarlijks kan worden aangewend voor de uitvoering van het decreet, een bepaling aangaande het in acht nemen van de aanmeldingsdrempels voor investerings- en exploitatiesteun van de Algemene Groepsvrijstellingsverordening³ en een bepaling die de jaarlijks minimaal te besteden bedragen bepaalt voor de projectsubsidies, voor het steunpunt en voor de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden.

Hoofdstuk 2 betreft de doelstelling van het ontworpen decreet, de instrumenten die daarvoor worden ingezet, de toepasselijkheid van een aantal voorwaarden bepaald in de Algemene Groepsvrijstellingsverordening, een regeling inzake de bekendmaking door de Vlaamse Regering van de beleidsprioriteiten voor de bovenlokale cultuurwerking voor 30 juni van het eerste jaar van een nieuwe zittingsperiode van het Vlaams Parlement, alsook de organisatie van de kwaliteitsbeoordeling via een pool van beoordelaars voor de advisering over aanvraagdossiers voor subsidies.

Hoofdstuk 3 heeft betrekking op de projectsubsidies voor bovenlokale cultuurprojecten. Het regelt de ontvankelijkheidsvoorwaarden, de beslissing van de administratie over de ontvankelijkheid, de functies die in de aanvraag aan bod komen, de activiteiten die niet in aanmerking komen voor projectsubsidies, de subsidievoorwaarden, de inhoud van het aanvraagdossier, de beoordelingscriteria, de beoordeling door een adviserende beoordelingscommissie, de beslissing van de Vlaamse Regering over de projectsubsidies, de

¹ Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder “rechtsgrond” de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

² Onder “bovenlokaal” wordt begrepen, minstens de lokale uitstraling en de gemeentegrenzen overstijgend zonder een weerslag te hebben op de gehele Vlaamse Gemeenschap (artikel 3, 3°, van het voorontwerp).

³ Verordening (EU) nr. 651/2014 van de Commissie van 17 juni 2014 ‘waarbij bepaalde categorieën steun op grond van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag met de interne markt verenigbaar worden verklaard’.

uitbetaling van de projectsubsidies, alsook de verantwoording van en het toezicht op de aanwending van de projectsubsidies.

Hoofdstuk 4 regelt de structurele ondersteuning. Het omvat bepalingen betreffende de ondersteuning van een steunpunt middels een subsidiëring van een kern van personeelsleden, een jaarlijkse basistoelage voor de werking en een subsidiëring op grond van werkelijk gepresteerde activiteiten. De opdrachten van het steunpunt worden geregeld, evenals de indiening van een beleidsplan voor vijf werkjaren, de beoordeling ervan door een adviserende beoordelingscommissie, de criteria voor de toekenning en de bepaling van het bedrag van de werkingssubsidie, de beslissing van de Vlaamse Regering over die werkingssubsidies, de uitbetaling van de werkingssubsidie, alsook de beheersovereenkomst tussen de Vlaamse Regering en het steunpunt. Daarnaast bevat het hoofdstuk bepalingen over de ondersteuning van intergemeentelijke samenwerkingsverbanden met een werkingssubsidie. De opdrachten van het intergemeentelijke samenwerkingsverband worden geregeld, de ontvankelijkheidsvoorwaarden voor de aanvraag van werkingssubsidies, de beslissing van de administratie over de ontvankelijkheid, de subsidievoorwaarden, de inhoud van het aanvraagdossier, de beoordeling door een adviserende beoordelingscommissie, de beoordelingscriteria, de beslissing van de Vlaamse Regering over de werkingssubsidies, de uitbetaling van de werkingssubsidies, het financieel verslag en het voortgangsrapport.

Hoofdstuk 5 bevat een algemene bepaling inzake het aanleggen van reserves, alsook verscheidene delegaties aan de Vlaamse Regering met betrekking tot het indienen van een aanvraagdossier, het nemen en bekendmaken van beslissingen, de procedures voor de beoordeling van dossiers, de samenstelling en de werking van beoordelingscommissies, de uitbetaling van de subsidies, het toezicht op de subsidies en de monitoring en evaluatie van de gesubsidieerde organisaties.

Hoofdstuk 6 bevat een aantal slotbepalingen, waaronder enkele overgangsbepalingen, de opheffing van de artikelen 38 en 39 van het decreet van 6 juli 2012 ‘betreffende het lokaal cultuurbeleid’ en de inwerkingtreding van het aan te nemen decreet op 1 januari 2020.

ALGEMENE OPMERKINGEN

3.1. De ontworpen regeling heeft betrekking op culturele aangelegenheden die vallen onder het toepassingsgebied van de wet van 16 juli 1973 ‘waarbij de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen gewaarborgd wordt’.

Artikel 11 van die wet bepaalt dat de voorwaarden en de procedure van erkenning van instellingen die activiteiten uitoefenen die zijn gericht op de gehele Vlaamse Gemeenschap, bij decreet worden vastgesteld. Hetzelfde artikel bepaalt bovendien dat het decreet voor de erin bedoelde instellingen in een bepaalde financiële tegemoetkoming voorziet, die bestaat uit de subsidiëring van een kern van personeelsleden, de jaarlijkse toekenning van een basistoelage voor de werking en de subsidiëring op grond van werkelijk gepresteerde activiteiten. Hieruit kan worden afgeleid dat ook de subsidiëring van dergelijke instellingen bij decreet moet worden geregeld. Met betrekking tot de erkenning en de subsidiëring van die instellingen is de mogelijkheid voor de decreetgever om aan

de Vlaamse Regering bevoegdheden te delegeren eerder beperkt. Hoogstens kan de decreetgever de Regering machtigen om de door hemzelf vastgestelde beginselen nader uit te werken. Dit veronderstelt dan dat de decreetgever zelf de criteria vaststelt die voor de uitwerking van die beginselen richtinggevend zijn.

Wat betreft de subsidies aan instellingen die geen werking hebben die is gericht op de gehele Vlaamse Gemeenschap, wordt bij artikel 10 van de wet van 16 juli 1973 enkel vereist dat de erkenning en de subsidiëring krachtens een decreet worden geregeld, zodat ter zake minder strenge vereisten gelden.

3.2. Het voorontwerp voorziet niet in een erkenning van de gesubsidieerde organisaties, maar regelt rechtstreeks de subsidiëring ervan. Dat ervoor wordt gekozen om de tussenstap van de erkenning niet op te nemen in de ontworpen regeling, is echter geen reden om aan te nemen dat artikel 11 van de wet van 16 juli 1973 in voorkomend geval niet toepasselijk zou zijn, mede gelet op de doelstelling van deze wet, namelijk het voorkomen van discriminaties om ideologische en filosofische redenen, ter uitvoering van artikel 131 van de Grondwet.

In artikel 3, 3°, van het voorontwerp wordt de term “bovenlokaal” gedefinieerd als “minstens de lokale uitstraling en de gemeentegrenzen overstijgend zonder een weerslag te hebben op de gehele Vlaamse Gemeenschap”. In de memorie van toelichting wordt uiteengezet dat die term duidt op alles “waarbij de mogelijkheden of de bevoegdheden van het gemeentelijk niveau worden overschreden”. Tevens wordt in de memorie van toelichting geopperd dat artikel 11 van de wet van 16 juli 1973 bijgevolg niet van toepassing is, behalve voor het steunpunt vermeld in hoofdstuk 4.

Met deze zienswijze kan worden ingestemd, aangezien de begunstigden van de projectsubsidies voor bovenlokale cultuurprojecten en van de subsidies aan intergemeentelijke samenwerkingsverbanden effectief niet gericht blijken te zijn op de gehele Vlaamse Gemeenschap,⁴ zodat voor de betrokken subsidies enkel moet worden getoetst aan artikel 10 van de wet van 16 juli 1973.

De subsidies aan het steunpunt zijn wel subsidies verleend aan een instelling die activiteiten uitoefent gericht op de gehele Vlaamse Gemeenschap, aangezien uit de omschrijving van het steunpunt blijkt dat het “de ontwikkeling van het lokale en bovenlokale culturele veld als geheel” moet stimuleren en er maar één steunpunt wordt gesubsidieerd.⁵

3.3.1. Wat betreft de verenigbaarheid van de subsidieregeling voor het steunpunt met artikel 11 van de wet van 16 juli 1973, bevestigde de gemachtigde dat de omschrijving van het steunpunt en van zijn opdrachten in de artikelen 29 en 30 van het voorontwerp beschouwd moet worden als subsidievoorwaarden. Over de vraag hoe de machtiging in artikel 30, derde lid, van het voorontwerp

⁴ Zie artikel 17, 2°, van het voorontwerp wat betreft de bovenlokale cultuurprojecten. Voor de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden verwijst artikel 3, 7°, van het voorontwerp naar artikel 396, § 1, van het decreet van 22 december 2017 ‘over het lokaal bestuur’, waarin wordt bepaald dat het gaat om samenwerkingsverbanden tussen twee of meer gemeenten waaraan voor het overige uitsluitend autonome gemeentebedrijven, openbare centra voor maatschappelijk welzijn en de publiekrechtelijke verenigingen ervan, andere intergemeentelijke samenwerkingsverbanden, politiezones en hulpverleningszones kunnen deelnemen.

⁵ Zie artikel 29 van het voorontwerp.

aan de Vlaamse Regering om aanvullende opdrachten toe te wijzen aan het steunpunt wel verenigbaar geacht kan worden met het legaliteitsbeginsel vervat in de voormelde wetsbepaling, antwoordde de gemachtigde het volgende:

“Deze aanvullende opdrachten vallen volledig binnen de doelstellingen van het ontwerp zoals vermeld in artikel 5, en de subsidiemodaliteiten en de doelstellingen van het steunpunt zoals opgenomen in artikel 29, § 1 van het ontwerp. Deze aanvullende opdrachten vallen ook volledig onder de procedure van toekenning, beoordeling, uitbetaling, verantwoording en toezicht van werkingssubsidies zoals opgenomen in de artikelen 31 tot en met 38 van het ontwerp.”

De ontworpen machtiging heeft tot gevolg dat belangrijke nieuwe aanvullende opdrachten kunnen worden toegekend aan het steunpunt. Ofwel moet voldoende precies worden bepaald op welke thema's die aanvullende opdrachten betrekking kunnen hebben, ofwel moet de ontworpen machtiging worden weggelaten.

3.3.2. Overeenkomstig artikel 38 van het voorontwerp sluit de Vlaamse Regering met het steunpunt een beheersovereenkomst en bepaalt ze de inhoud van die beheersovereenkomst. Op de vraag wat in die beheersovereenkomst aan bod zal komen, antwoordde de gemachtigde het volgende:

“De decretaal voorziene subsidievoorwaarden zullen in deze beheersovereenkomst worden geconcretiseerd door middel van strategische en operationele doelstellingen en de bijbehorende indicatoren. In deze beheersovereenkomst worden geen nieuwe subsidievoorwaarden bepaald.”

Indien de beheersovereenkomst effectief tot die elementen beperkt is, rijst geen bezwaar wat betreft het legaliteitsbeginsel vervat in artikel 11 van de wet van 16 juli 1973 en bovendien ook niet wat betreft de beginselen die de uitoefening van de normatieve functie beheersen.

4. De vraag rijst hoe de ontworpen subsidieregeling zich verhoudt tot andere decretale subsidieregelingen in de culturele sector.

Wat betreft de verhouding tot het decreet van 13 december 2013 ‘betreffende de ondersteuning van de professionele kunsten’ (Kunstendecreet) verklaarde de gemachtigde het volgende:

“Organisaties die structurele subsidies ontvangen op basis van het Kunstendecreet van 13 december 2013, kunnen subsidies aanvragen op basis van het voorliggend ontwerp van decreet. Er is geen overlap mogelijk op het vlak van finaliteit van de gesubsidieerde projecten. De projecten in dit ontwerp van decreet hebben een bijzondere finaliteit, die bovenlokaal en niet landelijk is.”

Wat betreft de verhouding tot het decreet van 24 februari 2017 ‘houdende de ondersteuning van cultureelerfgoedwerking in Vlaanderen’, het decreet van 21 november 2008 ‘betreffende de ondersteuning van de circuskunsten in Vlaanderen’, het decreet van 22 december 2000 ‘betreffende de amateurkunsten’, het decreet van 7 juli 2017 ‘houdende de subsidiëring en erkenning van het sociaal-cultureel volwassenenwerk’, het decreet van 22 december 2017 ‘houdende de subsidiëring van bovenlokaal jeugdwerk, jeugdhuisen en jeugdwerk voor bijzondere doelgroepen’, het decreet van 6 juli 2012 ‘betreffende het Lokaal

Cultuurbeleid' (onder meer wat betreft de subsidiëring van intergemeentelijke samenwerkingsverbanden) en eventuele andere decreten met een enigszins vergelijkbare subsidieregeling, zoals bijvoorbeeld het decreet van 18 januari 2008 'houdende flankerende en stimulerende maatregelen ter bevordering van de participatie in cultuur, jeugdwerk en sport - Participatiedecreet', verklaarde de gemachtigde het volgende:

“Relevant is de finaliteit van het project. Ook de verantwoording van het project is belangrijk. Deze moet voldoende analytisch zijn in geval van subsidiëring volgens het ontwerp van decreet (wat is landelijk en wat bovenlokaal).

(...)

Organisaties die structurele subsidies ontvangen op basis van de voormelde decreten, kunnen subsidies aanvragen op basis van het voorliggend ontwerp van decreet voor bovenlokale projecten. Er is enkel geen overlap mogelijk met het decreet van 6 juli 2012 betreffende het lokaal cultuurbeleid, aangezien artikel 60 van het voorliggend ontwerp de artikelen 38 en 39 van het decreet van 6 juli 2012 met betrekking tot de structurele subsidiëring van intergemeentelijke samenwerkingsverbanden opheft, en de middelen zullen worden overgeheveld naar het voorliggend ontwerp van decreet.

Er is overlapping mogelijk met het decreet van 22 december 2017 houdende de subsidiëring van bovenlokaal jeugdwerk, aangezien in artikel 3, 4° van het ontwerp uitdrukkelijk 'jeugdwerk' is opgenomen. Wij stellen daarom voor om in artikel 3, 4° het woord 'jeugdwerk' te vervangen door het woord 'jeugdcultuur'.

In het decreet van 22 december 2017 'houdende de subsidiëring van het bovenlokaal jeugdwerk, jeugthuizen en jeugdwerk voor bijzondere doelgroepen' wordt de term "bovenlokaal" gedefinieerd als "het lokale gemeentelijke belang overstijgende" en de term "jeugdwerk" als "het sociaal-cultureel werk op basis van niet-commerciële doelen voor of door de jeugd van drie tot en met dertig jaar, in de vrije tijd, onder educatieve begeleiding en ter bevordering van de algemene en integrale ontwikkeling van de jeugd die eraan deelneemt op vrijwillige basis".⁶ Er bestaat geen bezwaar tegen de door de gemachtigde voorgestelde terminologische aanpassing in artikel 3, 4°, van het voorontwerp, om in de definitie van de term "culturele sectoren en disciplines" "jeugdcultuur" te schrijven in plaats van "jeugdwerk", maar dan moet wel duidelijk zijn wat het verschil is tussen de twee begrippen, bijvoorbeeld door een omschrijving op te nemen in de memorie van toelichting. Ook indien geen terminologische aanpassing wordt aangebracht, lijkt een cumulatie van de subsidies uit het aan te nemen decreet en uit het decreet van 22 december 2017 alleszins mogelijk, aangezien geen bepaling een dergelijke cumulatie uitsluit.

5. In artikel 3, 8° en 9°, van het voorontwerp wordt voor de begrippen "projectsubsidie" en "werkingssubsidie" gewag gemaakt van activiteiten "in het Nederlandse taalgebied en het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad". De gemachtigde bevestigde dat deze bewoordingen bevoegdheidsconform moeten worden begrepen, zodat ze, wat betreft de activiteiten in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, enkel betrekking hebben op instellingen gevestigd in dat gebied die wegens hun activiteiten moeten worden beschouwd uitsluitend te behoren tot de Vlaamse Gemeenschap, overeenkomstig artikel 127, § 2, van de Grondwet. Dit kan het best worden

⁶ Artikel 2, 2° en 4°, van het decreet van 22 december 2017.

verduidelijkt in de memorie van toelichting, net zoals reeds is gebeurd voor de artikelen 12, 3°, en 40, 4°, van het voorontwerp.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 3

6. In de memorie van toelichting bij artikel 3, 8°, van het voorontwerp, waarbij de term “projectsubsidie” wordt gedefinieerd, wordt vermeld dat deze definitie niet uitsluit dat grensoverschrijdende projecten in bijvoorbeeld Euregio’s kunnen worden gesubsidieerd. Omdat dat een inhoudelijke verruiming inhoudt van de definitie, zou dit beter in de ontworpen bepaling zelf worden vermeld.

Artikel 4

7. In paragraaf 1, eerste zin, van artikel 4 van het voorontwerp wordt bepaald dat de begrotingskredieten het maximale bedrag bepalen dat in het betreffende jaar kan worden aangewend voor de uitvoering van het aan te nemen decreet. In paragraaf 2 van hetzelfde artikel worden “[m]et behoud van toepassing van paragraaf 1” minimale bedragen vastgelegd voor elk van de drie subsidievormen in de ontworpen regeling, die jaarlijks in de algemene uitgavenbegroting moeten worden ingeschreven. De gemachtigde verklaarde over die laatste bepaling het volgende:

“De bedragen vermeld in artikel 4, § 2 van het ontwerp zijn de uiting van een sterke politieke wil om deze te voorzien. Eventuele lagere bedragen in de algemene uitgavenbegroting dan die vermeld in artikel 4, § 2 van het ontwerp hebben voorrang.”

De ontworpen paragraaf 1, eerste zin, voegt niets toe aan hetgeen reeds voortvloeit uit artikel 175, tweede lid, van de Grondwet, dat inhoudt dat het Vlaams Parlement de bestemming van de ontvangsten van de Vlaamse Gemeenschap bij decreet regelt. De ontworpen paragraaf 2 heeft evenmin een toegevoegde normatieve waarde, aangezien de erin vermelde bedragen hooguit beleidsmatige streefbedragen kunnen zijn. Zelfs een “sterke politieke wil” kan daar geen verandering in brengen. Niet alleen blijft het Vlaams Parlement hoe dan ook vrij in zijn toekomstige beleidskeuzen, maar bovendien wordt ook uitdrukkelijk vermeld dat geen afbreuk wordt gedaan aan de beslissingsvrijheid van het Vlaams Parlement bij het aannemen van de algemene uitgavenbegroting.

De conclusie is dan ook dat de ontworpen bepalingen moeten worden weggelaten. De streefbedragen kunnen eventueel wel in de memorie van toelichting worden vermeld, maar nog steeds onder het voorbehoud van de zo-even aangehaalde beslissingsvrijheid van het Vlaams Parlement. De enige overgebleven bepaling, namelijk de ontworpen paragraaf 1, tweede zin, die betrekking heeft op het in acht nemen van de aanmeldingsdrempels voor investerings- en exploitatiesteun van de Algemene Groepsvrijstellingsverordening, kan dan weer beter worden overgeheveld naar artikel 7 van het voorontwerp.

Artikel 8

8. Overeenkomstig artikel 8, eerste lid, van het voorontwerp maakt de Vlaamse Regering de beleidsprioriteiten voor de bovenlokale cultuurwerking bekend vóór 30 juni van het eerste volledige jaar van elke nieuwe “legislatuur” (lees: zittingsperiode) van het Vlaams Parlement. Artikel 8, tweede lid, bepaalt dat de Vlaamse Regering deze prioriteiten kan bijsturen tijdens de “legislatuur”. In dat laatste geval kan volledigheidshalve beter worden bepaald dat die bijsturing ook moet worden bekendgemaakt. In beide gevallen zou het best worden bepaald hoe die bekendmaking gebeurt.

Die laatste opmerking geldt ook voor artikel 58 van het voorontwerp.

Artikel 10

9. Overeenkomstig artikel 10, tweede lid, van het voorontwerp bepaalt de Vlaamse Regering de hoogte van de vergoeding van de beoordelaars voor hun werkzaamheden en “voorziet [ze] hiertoe, binnen de perken van de door het Vlaams Parlement goedgekeurde kredieten, een bedrag waarmee de werkzaamheden van de beoordelingscommissies, vermeld in artikel 20, 32 en 48, kunnen worden vergoed”. Op de vraag wat wordt bedoeld met die bewoordingen, antwoordde de gemachtigde het volgende:

“Indien de algemene uitgavenbegroting de kredieten niet voldoende specificeert tot op het niveau van de beoordelingscommissies opgenomen in het decreet, zorgt de Vlaamse Regering er voor dat voldoende budget wordt vrijgemaakt voor de werkzaamheden van deze beoordelingscommissies.”

Als de stellers zeker zijn dat er voldoende begrotingskredieten beschikbaar zullen zijn om de betrokken vergoedingen te kunnen dragen, ook indien die kredieten niet specifiek betrekking hebben op die vergoedingen, is het niet nodig om te bepalen dat de Vlaamse Regering in een voldoende groot bedrag op de algemene uitgavenbegroting voorziet. Er kan met andere woorden worden volstaan met de delegatie aan de Vlaamse Regering om de hoogte van de vergoeding te bepalen.

Artikel 11

10. Overeenkomstig artikel 11 van het voorontwerp kan de Vlaamse Regering nadere regels bepalen voor de samenstelling van de pool van beoordelaars en voor de aanstelling en het ontslag van de leden van de pool van beoordelaars. De gemachtigde verklaarde dat met de eerste ontworpen delegatie procedurele regels worden beoogd, die onderscheiden zijn van de op grond van artikel 9, § 1, derde lid, vast te stellen vereisten waaraan de leden van de pool van beoordelaars moeten voldoen.

In dat geval kan men het best schrijven: “De Vlaamse Regering kan nadere regels bepalen *inzake de procedure* voor de samenstelling van de pool van beoordelaars, (...)”.

Wellicht zal die beperking tot de procedurele aspecten ook moeten gelden voor de machtiging aan de Vlaamse Regering inzake de aanstelling van de leden van de pool van beoordelaars. Of dat ook het geval is voor de machtiging met betrekking tot het ontslag van de leden van de pool van beoordelaars, moeten de stellers van het ontwerp beoordelen.

Artikel 15

11. In artikel 15, tweede lid, van het voorontwerp wordt bepaald dat “de Vlaamse Regering (...) de nadere invulling van de binnen dit decreet gehanteerde functies [kan] bepalen”. Aangezien de term “functie” wordt gedefinieerd in artikel 3, 5°, van het voorontwerp, rijst de vraag of die delegatie niet beter kan worden geïntegreerd in die definitie.

Artikel 19

12. In artikel 19, eerste lid, 8°, van het voorontwerp wordt gewag gemaakt van “de vertaling van de beleidsprioriteiten, vermeld in artikel 7, eerste lid”. De gemachtigde verklaarde dat daarmee wordt bedoeld “hoe het ingediende project uitvoering geeft aan de beleidsprioriteiten”. Die precisering kan beter worden opgenomen in de ontworpen bepaling.

Artikel 21

13. In artikel 21, derde lid, van het voorontwerp wordt bepaald dat door de beoordelingscommissie een advies wordt opgesteld, “inclusief een indicatieve waardering binnen de hen toegewezen budgettaire ruimte”. Op de vraag wat daarmee precies wordt bedoeld, antwoordde de gemachtigde het volgende:

“Het is niet de bedoeling om aan de beoordelingscommissie een budget toe te wijzen. Het is wel de bedoeling dat de beoordelingscommissie over alle dossiers advies verleent, en dat uit dat advies, rekening houdend met de in de begroting voorziene kredieten, blijkt welke dossiers al dan niet dienen te worden gesubsidieerd, en voor welke bedragen.”

Dit kan beter tot uiting komen in de ontworpen bepaling. Die opmerking geldt ook voor artikel 50 van het voorontwerp.

Artikel 38

14. Artikel 38 van het voorontwerp handelt over de beheersovereenkomst die wordt gesloten tussen de Vlaamse Regering en het steunpunt. Aangezien die beheersovereenkomst volgens de gemachtigde betrekking heeft op de concretisering van de subsidievoorwaarden (zie opmerking 3.3.2), valt niet goed in te zien waarom de ontworpen bepaling is ondergebracht in een onderafdeling 4 met als opschrift “Verantwoording en toezicht met betrekking tot het steunpunt”. Dit opschrift moet worden aangepast, bijvoorbeeld als “Beheersovereenkomst met het steunpunt”.

Artikel 39

15. In artikel 39, eerste lid, van het voorontwerp wordt bepaald dat “[o]m duurzame voorwaarden te creëren om geïntegreerd bovenlokaal cultuurwerk te ontwikkelen, in stand te houden, en te verspreiden, (...) gemeenten een intergemeentelijk samenwerkingsverband [kunnen] oprichten”. De machtiging aan de gemeenten om een intergemeentelijk samenwerkingsverband met rechtspersoonlijkheid als bedoeld in artikel 396, § 1, van het decreet van 22 december 2017 op te richten komt evenwel reeds voor in de laatstgenoemde bepaling, zodat de ontworpen machtiging dubbelop is.

De gemachtigde was het ermee eens dat het beter zou zijn om het eerste en tweede lid van artikel 39 van het voorontwerp samen te voegen tot een enkel lid, waarin wordt bepaald dat intergemeentelijke samenwerkingsverbanden, opgericht om duurzame voorwaarden te creëren om geïntegreerd bovenlokaal cultuurwerk te ontwikkelen, in stand te houden en te verspreiden, ondersteund kunnen worden met een werkingssubsidie.

Indien op die suggestie wordt ingegaan moeten de verwijzingen in de artikelen 43, 44 en 49 van het voorontwerp naar artikel 39, derde lid, worden vervangen door verwijzingen naar artikel 39, tweede lid.

Artikel 40

16. De gemachtigde was het ermee eens dat in de inleidende zin van artikel 40 van het voorontwerp “ontvankelijkheidsvoorwaarden” moet worden geschreven in plaats van “voorwaarden”, aangezien in artikel 42 van het voorontwerp gewag wordt gemaakt van de “ontvankelijkheidsvoorwaarden, vermeld in artikel 40 en 41”.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Greet VERBERCKMOES

Jo BAERT